

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบระหว่างเพศและระหว่างช่วงอายุที่ต่างกัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอข้อมูล

สัญลักษณ์	ความหมาย
E_1	กลุ่มทดลองที่ 1
E_2	กลุ่มทดลองที่ 2
C	กลุ่มควบคุม
$\bar{X}$	ค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลง
S_X	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวล
SS	ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน
MS	ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน
df	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
F	สัดส่วนระหว่างความแปรปรวน
P	ความน่าจะเป็นในช่วงที่มีนัยสำคัญ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากรเสนอในตารางที่ 6 - 8

ตารางที่ 6 จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	E ₁		E ₂		C		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	0	00	0	00	1	8.33	1	2.78
ระดับประถมศึกษา	7	58.33	7	58.33	9	75.00	23	63.89
ระดับมัธยมศึกษา	4	33.33	2	16.67	0	00	6	16.67
ระดับเตรียมอุดมศึกษา	0	00	1	8.33	2	16.67	3	8.33
ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป	1	8.33	2	16.67	0	00	3	8.33
รวม	12	100	12	100	12	100	36	100

จากตารางแสดงว่าตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.89 รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.67 และที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.78

ตารางที่ 7 จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	E ₁		E ₂		C		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3	25	2	16.67	4	33.33	9	25
เกษตรกรรวม	0	00	2	16.67	2	16.67	4	11.11
รับจ้าง	8	66.67	5	41.67	4	33.33	17	47.22
รับราชการ	0	00	1	8.33	0	00	1	2.78
ค้าขาย	1	8.33	8	8.33	2	16.67	4	11.11
ธุรกิจส่วนตัว	0	00	1	8.33	0	00	1	2.78
รวม	12	100	12	100	12	100	36	100

จากตารางแสดงว่าตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมาได้แก่ ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งหมายถึงผู้ที่ เป็นนักศึกษาและผู้ที่อยู่บ้านเฉย ๆ สำหรับผู้ที่มีอาชีพรับราชการและธุรกิจส่วนตัวมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.78 ในแต่ละอาชีพ

ตารางที่ 8. จำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	E ₁		E ₂		C		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2	16.67	1	8.33	3	25	6	16.67
1,000 - 3,000 บาท	7	58.33	7	58.33	3	25	17	47.22
3,001 - 5,000 บาท	1	8.33	1	8.33	3	25	5	13.89
5,001 - 7,000 บาท	2	16.67	2	16.67	1	8.33	5	13.89
มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป	0	00	1	8.33	2	16.67	3	8.33
รวม	12	100	12	100	12	100	36	100

จากตารางแสดงว่าตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัว 1,000 - 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งปรากฏว่าคะแนนความวิตกกังวลเปลี่ยนแปลงไปในทางลดลงทั้ง 3 กลุ่ม ดังแสดงการเปรียบเทียบคะแนนในภาคผนวก ก ตารางที่ 16

ตารางที่ 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่มภายหลังการทดลอง

กลุ่ม	$\bar{X}$	S_X
E ₁	213	9.37
E ₂	125	11.33
C	91	48.41

จากตารางแสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 ลดลงมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม และค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลภายหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมลดลงน้อยที่สุด

นั่นคือค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูดลดลงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นด้วยคำพูด และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนตามวิตกกังวลลดลงน้อยที่สุด

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	660.66	330.35	5.45 **
ภายในกลุ่ม	33	2000.09	60.61	
ทั้งหมด	35	2660.75		

**p < .01

จากตารางแสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือระดับความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูด กลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นด้วยคำพูด และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงระหว่างผู้ภายหลังการทดสอบความแปรปรวนตามตารางที่ 10 โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบดูที (เอ) [Tukey (a)]

กลุ่ม	คะแนนรวม	E ₁	E ₂	C
		213	125	91
E ₁	213		88	122**
E ₂	125			34
C	91			

**p < .01

จากตารางแสดงว่าคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 2 กับกลุ่มควบคุม ลดลงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คะแนนความวิตกกังวลระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มควบคุมลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือกลุ่มที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูดมีระดับความวิตกกังวลลดลงไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว และกลุ่มที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูดนี้มีระดับความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังจากทดลองระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบระหว่างเพศและระหว่างช่วงอายุที่ต่างกัน ซึ่งปรากฏว่าคะแนนความวิตกกังวลเปลี่ยนแปลงไปในทางลดลงทั้งเมื่อจำแนกตามเพศและช่วงอายุ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ดังแสดงการเปรียบเทียบคะแนนในภาคผนวก ก ตารางที่ 17 และ 18 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงของตัวอย่างประชากรต่างเพศกัน ในกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังจากทดลอง

เพศ	E ₁		E ₂		C	
	$\bar{X}$	S _X	$\bar{X}$	S _X	$\bar{X}$	S _X
ชาย	14	7.97	11.17	6.56	10	8.04
หญิง	21.5	9.94	9.67	1.24	5.17	4.52

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุต่างกัน ในกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังจากทดลอง

อายุ	E ₁		E ₂		C	
	$\bar{X}$	S _X	$\bar{X}$	S _X	$\bar{X}$	S _X
20 - 40 ปี	14	6.43	12.33	7.06	3.67	2.28
41 - 55 ปี	21.5	10.3	8.15	1.89	11.5	7.80

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ในระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	906.26	***	***
ระหว่างแถว	1	1.36	1.36	0.02
ระหว่างสดมภ์	2	660.66	330.33	5.65**
ปฏิกริยารวม	2	244.24	122.12	2.09
ที่เหลือ	30	1754	58.48	
ทั้งหมด	35	2660.75		

**p < .01

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรทั้งเพศชายและเพศหญิง เมื่อได้รับการทดลองในแต่ละวิธี คือ การให้การสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูด การกระตุ้นด้วยคำพูด และการพยาบาลตามปกติ จะให้ผลต่อระดับ ความวิตกกังวล ที่ลดลงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองระหว่างผู้ที่มีอายุ 20-40 ปี และ 41-55 ปี ในระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1057.59	***	***
ระหว่างแถว	1	132.25	13.25	2.47
ระหว่างสดมภ์	2	660.66	330.33	6.18**
ปฏิกริยาร่วม	2	264.68	132.34	2.48
ที่เหลือ	30	1603.16	53.44	
ทั้งหมด	35	2660.75		

**p < .01

จากตาราง แสดงว่าตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 20-40 ปี และ 41-55 ปี เมื่อได้รับการทดลองในแต่ละวิธี คือ การสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูด การกระตุ้นด้วยคำพูด และการพยาบาลตามปกติ จะให้ผลต่อระดับความวิตกกังวลที่ลดลงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาถึงผลของการสัมผัสต่อระดับความวิตกกังวลที่ลดลงของผู้ป่วยที่รับการ
รักษาตัวในแผนกอายุรกรรม ซึ่งผลของการศึกษาในครั้งนี้ได้นำเสนอมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้
นี้เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการทดลองนี้ของผู้ที่ได้รับการทดลอง ผู้วิจัยจึงทำ
การศึกษารูสึกและความคิดเห็นภายหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลอง
ที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งปรากฏผลดังนี้ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่
19 - 26)

1. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพยาบาลผู้ทำ
การศึกษาได้ให้ความสนใจมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33 สำหรับในกลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนใหญ่
มีความเห็นว่าให้ความสนใจมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน

2. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนใหญ่มีความ
รู้สึกสบายใจอบอุ่นในปานกลางในขณะที่พยาบาลผู้ทำการศึกษาคูด้วย คิดเป็นร้อยละ 50
เท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม

3. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพยาบาลผู้ทำ
การศึกษาได้ใช้คือ สัมผัสบ่อยครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50 สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนใหญ่มี
ความเห็นว่าไม่ได้สัมผัส คิดเป็นร้อยละ 50

4. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนใหญ่มีความรู้สึกสบายใจอบอุ่นใจ
ปานกลางเมื่อพยาบาลผู้ทำการศึกษาได้สัมผัสตัว คิดเป็นร้อยละ 50 สำหรับในกลุ่มทดลอง
ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 50

5. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าต้องการการ
สัมผัสจากพยาบาลปานกลางเพื่อเป็นการปลอบใจ เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ มีความวิตกกังวลใน
ขณะอยู่โรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 33.33 สำหรับในกลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนใหญ่มีความ
เห็นว่าต้องการปานกลาง และต้องการน้อย คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน

6. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าส่วนของข้อมือ
และแขน เมื่อได้รับการสัมผัสจากพยาบาลแล้วจะทำให้สบายใจ อบอุ่นใจมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 66.66 สำหรับในกลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 41.67

7. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าพยาบาลผู้
ทำการศึกษาให้ความสนใจและมีความตั้งใจรับฟังปัญหาอีกทั้งมีท่าทีที่เข้าใจปัญหา รวมทั้งความ
คิดเห็นอื่น ๆ ดังแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ 25

8. ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 2 มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าพยาบาลให้
ความสนใจและกำลังใจมาก รวมทั้งความคิดเห็นอื่น ๆ ดังแสดงในภาคผนวก ค ตารางที่ 26